

Sygn. akt IV U 961/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Paździerska

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Płaczkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2015r. we Wrocławku na rozprawie

sprawy J. G.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 21 października 2014 znak: (...)

- 1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. do wyliczenia części socjalnej świadczenia ubezpieczonej J. G. przy zastosowaniu kwoty bazowej w wysokości 3 191,93 zł;***
- 2. Stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.***

IV U 961/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczona J. G. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 21.10.2014r. o przeliczeniu emerytury i wniosła o jej zmianę poprzez ustalenie wysokości świadczenia przy uwzględnieniu aktualnej kwoty bazowej do części socjalnej. Ubezpieczona podniosła, że decyzją z dnia 11.03.2009 r. przyznano jej wcześniejszą emeryturę na tzw .starych zasadach w myśl art. 46 ustawy o emeryturach i rentach FUS. W dniu 04.04.2014r. ubezpieczona wystąpiła o przeliczenie świadczenia a uwzględnieniem okresu pracy potwierdzonego świadectwem pracy potwierdzającym, że po uzyskaniu świadczenia przepracowała okres przekraczający 30 m-cy. Ubezpieczona powołała argumentację zawartą w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławki z 09.08.2012r. w sprawie III AUa 699/12.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że ubezpieczona urodziła się (...) Od dnia 01.03.2009r. miała przyznane prawo do emerytury a następnie dokonywano przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem dodatkowych okresów składkowych. Zaskarżoną decyzją organ rentowy na podstawie art. 112 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS dokonał przeliczenia wysokości świadczenia. Z uwagi na to, że ubezpieczona jest osobą urodzoną po 31.12.2948r. i osiągnęła powszechny wiek emerytalny 60 lat i 1 m-c art. 21 ustawy nie ma do niej zastosowania.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona urodziła się dnia (...) Od dnia 01.03.2009 r. miała przyznane prawo do emerytury decyzją z dnia 11.03.2009r. W decyzji tej ustalono 30 lat i 10 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata 7 miesięcy okresów nieskładkowych. Do obliczenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto obowiązującą wówczas kwotę bazową w wysokości 2 578,26 zł. Kolejną decyzją z dnia 02.04.2009 roku ustalono inny wymiar okresów składkowych tj. 31 lat i 8 miesięcy.

Dow: decyzja K 28 akt emerytalnych

decyzja K 40 akt emerytalnych

Kolejnymi decyzjami organ rentowy dokonywał przeliczenia wysokości świadczenia po doliczeniu kolejnych okresów składkowych z uwagi na to, że ubezpieczona nadal świadczyła pracę. W dniu 07.07.2014r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek przeliczenie świadczenia i ustalenie wysokości emerytury przy uwzględnieniu faktu, że po uzyskaniu prawa do świadczenia przepracowała okres przekraczający 30 miesięcy. Decyzją z dnia 21.10.2014r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonej emeryturę ustalając 39 lat, 10 mocy okresów składkowych oraz 2 lata i 9 m-cy okresów nieskładkowych, do ustalenia części socjalnej przyjęto kwotę bazową w wysokości 2 578,26 zł obowiązującą w 2009 roku.

Dow. wniosek i decyzja w aktach emerytalnych

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie nie był sporny pomiędzy stronami, wynikał z dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych ubezpieczonej, których to dokumentów nie kwestionowała żadna ze stron. Kwestią sporną w sprawie była natomiast wykładnia obowiązujących przepisów¹⁾ ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach w FUS (Dz. U z 2013r. poz. 1440) w szczególności, czy do ubezpieczonej ma zastosowanie przepis art. 21 ustawy pozwalający na ustalenie wysokości emerytury w części socjalnej z uwzględnieniem aktualnej kwoty bazowej.

Sąd Okręgowy uznał, że rację ma ubezpieczona domagając się zastosowania reguły wynikającej z art. 21 ustawy.

W 2009 roku, gdy ubezpieczona składała wniosek o przyznanie prawa do emerytury, miała ukończone 56 lat. Prawo do emerytury zostało jej przyznane na mocy art. 29 ustawy w ówczesnym brzmieniu, który stanowił w usta. 1 pkt 1, że kobieta urodzona przed dniem 1 stycznia 1949 r., która nie osiągnęła wieku emerytalnego określonego w art. 27 pkt 1 (tj. 60 lat) mogą przejść na emeryturę po osiągnięciu wieku 55 lat, jeżeli ma co najmniej 30-letni okres składkowy i nieskładkowy. Przepis powyższy mógł być zastosowany do ubezpieczonej, która urodziła się po 31.12.1948 r. na mocy art. 46 ustawy, który stanowił w ówczesnym brzmieniu, że Prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

1)nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;

2)warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.;

Zastosowanie powyższych przepisów pozwalało na ustalenie wysokości świadczenia ubezpieczonej według zasad określonych w art. 53 ustawy. Natomiast we wniosku z dnia 07.07.2014r. nie domagała się przyznania prawa do nowego świadczenia, lecz wystąpiła o przeliczenie świadczenia przyznanego w 2009 roku z uwagi na osiągnięcie wieku 60 lat i przepracowanie okresu powyższej 30 miesięcy w ramach zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Prawo do tej przyznanej wcześniej emerytury nie wygasło, lecz w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego zaistniała możliwość ustalenia na nowo podstawy wymiaru tego świadczenia. Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszą sprawę podziela stanowisko zaprezentowane przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, który w wyroku z dnia 09.08.2012r. w sprawie III AUa 699/12 stwierdził, że z samego faktu, że ubezpieczona urodziła się

po 31.12.1948 roku nie można automatycznie wywodzić, że nie może ona domagać się przeliczenia emerytury na zasadach dotyczących osób urodzonych przed 01.01.1949r. skoro już przyznano jej emeryturę na zasadach dotyczących tej kategorii ubezpieczonych ma podstawie art. 46 ustawy. Zgodnie z tym przepisem osoby urodzone po 31.12.1948r. a przed 01.01.1969r. mogły składać wniosek o przyznanie prawa do świadczeń na starych zasadach także po 31.12.2008r. byleby wniosek taki został złożony przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. Jeśli taka osoba, po uzyskaniu prawa do świadczenia według starych zasad osiągnie powszechny wiek emerytalny, przysługuje jej prawo do przeliczenia tego świadczenia także według starych zasad.

Nie bez znaczenia jest także to, że ubezpieczona, w przypadku złożenia wniosku o emeryturę po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego, nie będzie mogła mieć obliczonej wysokości emerytury tzw. mieszanej z uwagi na to, że art. 183 ustawy wyłącza taki sposób obliczenia świadczenia wobec osób, które mają przyznane prawo do emerytury m.in. na podstawie art. 46 ustawy.

Możliwość skorzystania przez ubezpieczoną z prawa do przeliczenia świadczenia według starych zasad oznacza, że ma do niej zastosowanie także art. 21 ust. 1 w zw. z ust. 2 który stanowi, że podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury, stanowi podstawa wymiaru emerytury- w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5. Z kolei art. 53 stanowi:

Ust. 3: Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Ust. 4: Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Powyższe oznacza, że z uwagi na to, że ubezpieczona po nabyciu prawa do emerytury podlegała ubezpieczeniu społecznemu przez okres ponad 30 miesięcy, jest uprawniona do obliczenia części socjalnej emerytury przy zastosowaniu kwoty bazowej aktualnej na dzień złożenia wniosku o przeliczenie wysokości świadczenia. Kwota bazowa wynosi 3191,93 zł.

Podkreślenia wymaga fakt, że organ rentowy ani w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ani w toku postępowania nie uzasadnił, dlaczego w jego ocenie art. 21 ustawy nie ma zastosowania do ubezpieczonej.

Z podanych powyżej względów sąd uznał odwołanie ubezpieczonej za uzasadnione j na podstawie 477 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do wyliczenia części socjalnej świadczenia ubezpieczonej przy zastosowaniu aktualnej kwoty bazowej stwierdzając jednocześnie, na podstawie art. 118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji gdyż organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję znał wszystkie okoliczności faktyczne lecz dokonał odmiennej oceny prawnej obowiązujących przepisów.